

Hannu Kaunonen

Elämäni päivät

osa VII

Vuodet 2002-2003

Elämäni päivät

Hannu Kaunonen

Elämäni päivät

OSA VII

Vuodet 2002-2003

Tekstit: Hannu Kaunonen

Taitto/kansi: Mauri Laakkonen

© 2024 Hannu Kaunonen

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN-numero: 978-952-80-7150-1

Sisältö	Sivu
<u>Sisällysluettelo</u>	<u>5</u>
<u>Vuosi 2002</u>	<u>7</u>
<u>Vuosi 2003</u>	<u>391</u>

Vuosi 2002

Vuoden 2002 saatteeksi

Vuoden vaihteen pari viikkoa ollaan maalla; Airi käy välillä töissä. Kovaa pakkasta, sähköasiat reistailevat.

Weegeen Kaupunginmuseon työ valmistuu. Tutustun Bremerin Toimiin.

Alan kirjoittaa päiväkirjaan joka päivälle jonkin runosäkeen.

Airi kirjoittaa Sirkan kirjeitä helmikuussa.

Teen Arkiston työtä, Vankilan hankesuunnitelmaa, Weegeen iso työ käynnistyy.

Maaliskuun lopulla ollaan Hoilolassa. Aggregaatti reistailee ja alan harkita valtakunnan verkkoon liittymistä.

Tehdään testamentti minun ja Airin välille, ja Hoilolan sisarusten välille.

Huhtikuun lopulla ollaan taas Hoilolassa. 'Sirkan kirjeet' julkistetaan hänen 80-vuotispäivänään.

Touko-/kesäkuussa on hullu kiire päällä Vankilan työn kanssa.

Kesäkuun lopulla teen sähkösopimuksen ja mietitään Tapsan kanssa raha-asioita.

Heinäkuuta ollaan Hoilolassa. käydään Turussa ja tehdään teatterimatka Vaasaan ja Hämeeseen.

Elokuussa Weegeen yleissuunnittelu käynnistyy. Ja Vankilan työmaa.

Syyskuussa rakennetaan Hoilolaan sähkölinjaa ja vedetään puutarhan kautta uusi kaapeli tuvalle.

Torstaina 10. päivä lokakuuta sähkövalo syttyy valtakunnan verkosta.

Lokakuun lopulla pidetään valojuhlat Hoilolassa. Kasaan polttopuita ja käydään hirvipeijaisissa.

Airaksen Timo tekee vaihtoehtoja Weegeen jatkosuunnittelua varten, joka vähitellen käynnistyy.

Jari ja Päivi vihitään ennen joulua. Sadulla on uusi poikaystävä.

....

Tapsan kanssa sovitaan tämän vuoden tuntipalkaksi 22 €/tunti.

Verotukseen kirjatut palkat vuodelle 2002: 64.103,79 €.

Olen merkannut lukeneeni 121 kirjaa.

....

Tiistai 1.1.2002 1:43:14

Ilmin kanssa puhuttiin. Mikon kanssa. Mikolle tämä meidän liitto oli uutinen. Harrille soitin ja hänelle olin homman kertonut jo silloin soitellessani pari päivää sitten.

Airi laittoi Nurmaanpähän viestiä, ettei täällä enää synnissä eletä.

Panin auton lämpiämään. Käytän sitä vähän. Pakkanen lähentelee taas jo kahtakymmentä. Sitä tiedä, saako generaattoria huomenna käyntiin.

Kun viime vuonna luin kirjan ja päivä, ajattelin tänä vuonna kirjoittaa jonkinlaisen säkeen päivässä. Se on ainakin yhtä kova vaade tälle vuodelle. Mutta siitä minä nyt lähten.

Käyn sammuttamassa auton ja menen Airin viereen.

Tiistai 1.1.2002 22:54:46

Luin päivällä Rakel Liehun kokoelman *Skorpionin sydän*. Taas kokoelma, joka on hyvin kirjoitetuksi, mutta josta ei juuri mitään ymmärrä.

Äsken luin Eira Stenbergin *Halun ikonin*. Hän kirjoittaa hyvin kons-tailematonta ja hiottua kieltä. En ole häntä sillä tavoin järjestelmällisesti lukenut. Hänellä näyttää tämän kokoelman edellä olleen proosan kirjoittamisen kausi.

Tänään on ollut taas pakkaspäivä. Aamulla -25, nyt näyttää -22. Kone on tänään lähtenyt hyvin käyntiin. Autossa on nytkin lämmitys päällä. Käytän sitä hieman tuossa ennen nukkumaan menoa.

Vein Airin 16.20 bussille. Hänellä on huomenna työpäivä. Kun äsken soiteltiin, hän kertoi hirvipeijaiskaraoken istuneen bussissa juovuksissa takanaan. Oli käynyt välillä vessassa oksentamassa ja laulamassa. Haissut Airin mukaan ensin vanhalle viinalle, sitten oksennukselle, ja sitten uudelle viinalle.

Piti pitkää pakkasta.
Ennen eilistä pyryä
närhi jo kailotti siitä
kankaalla
riihen takana.

Sääennustaja lupasi
huomenna taas
närhelle töitä.

Ensi yö on täällä kaiketi kylmin mitä koko tällä pakkaskaudella. Ja vielä huomina päiväkin. Torstaina pakkas laskee ja luoteesta tulee lumisateita koko maahan.

Minulla on tarkoitus alkaa huomenna lukea *Tulitikkuja lainaamassa*. Tervon uusi kirjakin on matkassa, pitää sitä ainakin kokeilla.

Paavilainen kehui Otonkoskea, pitää kaivaa ne kirjat esiin ja lukea uudestaan. Kyllä minäkin olen häntä hyvänä pitänyt, mutta ei hän ole minua sillä tavoin säikäyttänyt. Niin kuin hyvän runon tulisi tehdä.

Kävin laittamassa auton käyntiin. Kuu on taivaalla, mutta ei enää ihan pyöreänä.

Kynttilän ja hyasintin tuoksu
ilonamme.
On joulun aika.

Käyn sammuttamassa auton ja katson että generaattorikin sammuu asiallisesti. Ruvetaan Santerin kansa nukkumaan.

Torstai 3.1.2002 0:14:56

Airin kanssa juttelin puhelimessa ja vuorokausi ennätti jo vaihtua. Sitä ennen katselin Lasse Naukkarisen pitkän dokumentin Miina Äkkijyrkästä. Se oli hyvin tehty ja vaikuttava juttu. Päähenkilö järjesti itse ihan tarpeeksi dramatiikkaa. Ohjelman pystyy myymään varmasti ulkomaillekin. Ja kotimaassa sitä toivotaan varmasti uusintana.

Sitä ennen tuli 4.jakso Mooseksen perinnöstä.

Luin aamupäivällä Haavikon ensimmäisen kokoelman *Tiet etäisyysiin*. Olin ymmärtävinäni nyt häntä aika pitkälle. Alan edetä häntä nyt kokoelman päivässä. Ja kokoelmiahan riittää.

Iltapäivällä aloin lukea *Tulitikkuja lainaamassa*. Luinkin sitä päivän mittaan yli 100 sivua. Kolmas osa lukematta. En minä sitä ihan hirtuen lue, mutta kyllä teksti hyvin vetää ja kestää ajattomuudellaan.

Luen sen huomenna loppuun. On sitten Tampereella hyvä pohja katsoa näytelmä.

Auto ei käynnistynyt omalla akullaan lainkaan vaikka pidin tunnin verran lämmitystä päällä. Minä jo sitä eilen hieman ihmettelin, kun lähdin Airia viemään ja se kiikun kaakun lähti.

Hain kottikärryillä aggregaatin akun ja sillä sahasin sen käyntiin. Kumma kun selkä sen räähkin yleensä kesti.

Kävin pajalla ennen neljää, pojat teki siinä kotiin lähtöä. Pena katsoi mittarilla ja totesi moottorin lämmittäjän olevan pimeänä. Menen aamulla sinne kahdeksaksi. Airi lupasi soittaa, kun herää. Vaikka kyllä minun omakin sisäinen kelloni vielä toiminee.

Vein jäistä kinkkua leikatessa katkenneen leikkuuveitsen suutarille pyöristettäväksi. Lupasin perjantaina hakea ja samalla viedä lapikkaat venytykseen.

Kirjastossa kävin, mutta ei siellä ollut Saaritsan *Laulut ja lunnaat* koelmaa. Eikä kirjakaupassa ollut hänen uusinta. Allakan ostin.

Airi lupasi tuoda *Laulut ja lunnaat* Vuosaaren kirjastosta. Uusin oli melkein kaikista lainassa.

Ajattelin vielä lukea Helena Sinervon *Pimeän parit*, mutta taidan selata muutaman vanhan lehden ja mennä nukkumaan.

Santeri katsoo ikkunasta
ulos lumiseen puutarhaan.

Se on siellä puutarhassa
lämpimästi
kirjapinon päältä.
Sen silmät káskee lintujen tulla.

Linnut on mennyt mettää,
kun täällä ei oo ollu kettää.

Kauneuden, ja harteille
putoavan lumen, ambivalenssi.

Viinaa laseissa. Maistelemme.
Sinä sytytät takkaan tulta.
Teet sitä ohimennen, huolimattomasti.
Tuli kituu ja kituu.

Vielä samana vuonna
sisiliskona kiertää kylällä ihmettely:
miten se voi jättää sellaisen
viran ja kodin.

Nyt 15 vuotta myöhemmin
viilenevässä tuvassa
teen tulta uuniin ja mietin
ihmisen nopeaa puhetta ja
hidasta ymmärrystä.

Kyllä sitä kai jotain alkaisi syntyä, jos olisi kaikki aika omassa käytössä. Minun pitää miettiä ja muuttaa ajankäyttöäni. Antaa siitä enemmän itselleni.

Pakkanen on ollut tasaista: aamulla -26, päivällä oli pitkään -25, illan-suussa -26. Sitten se laski jo välillä -17:sta, mutta nyt on taas -21, kun kello lähenee yhtä.

Sää tiedotus lupaa hyvin nopeaa muutosta, etenkin pohjoisrannikolle, jossa huomenna olisi jo plussan puolella ja täälläkin iltapäivällä vain muutamia pakkasasteita. Ja lumisateen mahdollisuus on täälläkin huomenna ja ylihuomenna. Tämä on ollut ihan hedelmällinen päivä.

Luin Krister Kihlmanin Uudenvuoden saarnan viime sunnuntain HS:sta. Hän kirjoittaa vielä samalla johdonmukaisuudella kuin aikaisemminkin. Eli, on vanhassa iskussa.

Kello tulee 02. Nyt on käytävä kusella ja sammuttamassa valot ja kone. Mentävä nukkumaan, että jaksaa aamulla lähteä pajalle. Pakkasta on edelleen -21.

Torstai 3.1.2002 21:37:05

Pakkanen on pudonnut rajusti. Yöllä vielä oli -21, aamulla kun lähdin pajalle -15, illansuussa -5, nyt -3. Päivällä satoi hetken sakeasti lunta. Melko tuulista. Moottorilämmittimen vastus on rikki; menen aamulla viemään auton sinne ja saan heiltä auton lainaan. Pena yrittää sen jos-sain välissä laittaa kuntoon.

Huonoa tuuria on ollut sähkövehkeiden kanssa. Iltapäivällä latasin akun kautta puhelinta ja laturi meni myräksi. Airi toi tullessaan kaupungista tupakansytytinjohdon: puhelin latautuu nyt autossa.

Tänään meni akullinen, kun puhuin Weegeen työasioita yli tunnin puhelimessa. Vähän retuperällähän siellä viimeistely on, kaikkien osapuolten kohdalla. Siihen pitää maanantaina saada jotain selkärankaa. Ei Vehmaan Kalevikaan ole sitä kovin aktiivisesti hoitanut.

Haavikkoa luin päivällä, nukuttuani pari tuntia kirkolta tultuani: *Juhlat*, jota ei liene yksittäisenä kokoelmana julkaistu, ja *Tuuliöinä*. Ensimmäiseen kokoelmaan verraten en ymmärtänyt niistä juuri mitään.

Luin iltapäivällä Helena Sinervon *Pimeän parit*. Siinä oli muutamia hyviäkin runoja, mutta paljon turhaa hämäryyttä. Toivotaan tytön siitä selkiytyvän ja löytävän itselleen sanottavaa. Kirjoittaa hän jo osaa.

Äsken luin loppuun *Tulitikkua lainaamassa*. Kyllä se kestää vielä tässä ajassa. On mielenkiintoista mennä Tampereelle se katsomaan. Nähdä mitä painoituksia Holmberg siinä korostaa.

Pakkanen poistui,
tuuli tuli työhönsä.
Herrat vuorottelevat.

Olen polttanut kruunukynttilöitä
kauniissa pronssisessa jalassa
lukenut vanhoja runoilijoita
jo kuolleita ja kohta kuolevia,
äkkiä kuolevia nuoria

miten he päänsä alkuhämärässä hourivat
ja joku saa kiivetyksi maailmanlaidalle
selittämään asiaansa

edes jollain lailla
ymmärrettävin vertauksin
laulamaan kriitikon korvia särkevästi.

Lahden takaa
hylätyn huvilan kaikista ikkunoista
valot loistavat oranssin kirkkaina
ovi kuistille
hiljaa avautuu ja
urut soittavat Bachia.

Oliko se näky tynnyrisaunalta auringonlasku, vai oliko aggregaatti päällä ja Jarkin mökille joku oli jättänyt vahingossa kaikki valot palamaan. Kyllä kai se auringonlasku oli. Se on minun yksi mystisempiä kokemuksiani. Ilta, ja aivan hiljaista. Valot paloivat aavemaisina. Mökki oli kuin lyhty.

Perjantai 4.1.2002 0:43:09

Luin joulunaikaisia HSa. Kävin kusella ja sammuttamassa koneet. Ko-keilin autoakin; hyvin se nyt lähtee. On enää yksi aste pakkasta. 20 astetta vähemmän kuin vuorokausi sitten.

Kello lähenee yhtä. Pitää mennä nukkumaan; aamulla on taas aikainen lähtö pajalle.

Perjantai 4.1.2002 22:03:42

Kävin tänään kolme kertaa kirkolla. Ensin vein auton pajalle ja tulín heidän autollaan heti takaisin.

Luin Haavikon kokoelman *Synnyinmaa*. Nukuín tunnin pari. Joku työ-soitto siinä välillä häiritsi.

Päivällä luín Haavikon aikaisemmin julkaisemattomia kokoelmia: *Sil-lat* ja *Maanosa*. Haavikko on tehnyt lukijoilleen suuren palveluksen julkaisemalla kootut runonsa kolmena niteenä. Ne kattavat hänen tuotantonsa vuoteen 1992 saakka. Huomasin, ettei minulla ollut viimeistä osaa ja kävin sitä kirjakaupasta kysymässä. Mutta ei sitä täällä ollut.

Kirjakauppias selasi Haavikon myynnissä olevia kirjoja ja löysi niitä kai lähemmä 40. Haavikko näyttää julkaisseensa viime vuonna ainakin neljä omaa kirjaa: kaksi runokokoelmaa, kahden vuoden päiväkirjan ja kirjan Tarja Halosesta. Päiväkirjaa selasin: se vaikutti hyvältä. Halos-kirja oli kai ostettu loppuun.

Kävin kirjakaupassa, kun hain autoa 3 jälkeen kirkolta. Suutarille vein lapikkaat venytykseen ja sain kärjestään pyöristetyn leikkuupuukon teroitettuna. Suutari tekee tällä paikkakunnalla hyvää työtä. Työllistää hyvin itsensä ja tuntee tyydytystä työstään. Oli välillä kai vähän ollut viinaan sortumassa, mutta siitä sitten terästäytynyt. Tämä on pelkäämistään ihmisten puheita, joille minä en paljoa täällä painoa anna. Mutta niihin sitä usein on tyytyminen. Panee sitten sen varauksen, kun kulloinkin katsoo. Yleensä se pitää olla melko suuri. Lähemmä osuu, kun kääntää jutun ympäri.

Samalla reissulla ostin kaalit. Huomenna aletaan tehdä hapankaalia, jos saadaan kone käyntiin ja sähköä. Haetaan Eiralta silppuri.

Haavikko selkiytyy ja tulee kansan kieleen kokoelmassaan *Lehdet lehtiä*. Ja tässä kokoelmassa on ne muutamat runot, joilla Sinisalo lausui Haavikon suuren kansan mieleen. Se kansa ei vielääkään kyllä tiedä niitä Haavikon teksteiksi. Mutta mitä sillä on väliä: se tuntee ne runot.

Hain Airin autolta. Käytiin saunassa. Syötiin. Lähdetään nukkumaan.

Armi Aavikko on kuollut ja sitä nyt Danny ja lehdet suree. Nätti tyttöhän siinä meni, ei käy kieltää.

Airi toi minulle Vuosaaren kirjastosta Saaritsan *Laulut ja lunnaat*. Sen vuoksi sitä ei Saaritsan kootuissa ole, että hän on koonnut sen vanhoista lauluteksteistään. Se sarkisi Koottujen kokonaisuuden.

Kyllä minä nyt Haavikon, ainakin runouden osalta, läpi kahlaan. Ei hän huonolta tunnu. Saarikoski tulee kokoelman pari perässä kahlaavana. Hän löytää äänensä muiden (Anhavan, Haavikon ja kreikkalaisien) kautta. Haavikko löytää äänensä oman itsensä ja historian kautta.

Kone ei taas tänään lähtenyt käyntiin, kun veivillä kovasti auttaen. Selkään otti, mutta terveemmälle puolelle. Ja valossa taas eletään. Eletäisiin nyt vielä huomennakin, ja saataisiin hapankaali tehtyä.

Ensi kesänä pannaan kone ja koko systeemi täyshuoltoon. Sitten se homma minun ikäni toimii.

Täällä on kaikki mahdolliset sähkövehkeet menneet sekaisin television kuvaa myöten: kun ilma lauhtui, mikään kanava ei näy selkeästi.

Linnut ovat menneet pois
näiltä asumattomilta pihoilta
ei mikään liiku
tässä kirkkaassa talvipäivässä
kaikki varjot
ovat aurinkokelloja
emme me pysty
kovin suuria kuvittelemaan emme
varsinkaan pieniä
liian paljon me luulemme
itsestämme.

Tämä aurinkokelloajatus tulee jostain tänään lukemastani Haavikon runosta. Ja siihen piti muuttaa tämä pilvinen päivä aurinkoiseksi. Aamulla oli nollassa, puolen päivän jälkeen on ollut tasaisesti yksi plus-saa. Koko iltapäivän on ajoittain satanut hieman kylmää vettä.

Ja edelleen hyasintti tuoksuu, palaa kruunukynttilä. Ja Airi lukee Kodin Kuvalehdestä, miten asioiden tulisi olla.

Mutta nyt siirrytään kaasuvaloon. Se on pehmeämpää.

Lauantai 5.1.2002 23:41:10

Santeri on kipeä. Se käy hiekalla vähän väliä ja tulee vain pieni tirahdus. Se on jo pari päivää nuollut muniaan ja viime yön se ramppasi ovelta vähän väliä. Airi sitä tuossa harjaa. Ei se kuolemaa tee, kehrääkin, mutta sairaus sen silmistä näkyy. Pitää katsoa aamulla mikä sen kunto on ja jäljittää tarvittaessa paikallista eläinlääkäriä.

Luin aamulla Haavikon *Lehdet lehtiä* loppuun ennen kirkolle lähtöä. *Talvipalatsin* luin kirkolla käytyä. *Talvipalatsi* on kummallinen kirja: se pitää suhteuttaa Haavikon sen hetkiseen tuotantoon ja kirjalliseen aikaansa. Muutenhan se on täysin käsittämätön.

Sinä sanoit jo vuosia tienneesi,
ja että minäkin tiesin.

Ja sitten kaikki oli niin helppoa
kuin voi olla vain mies ja nainen.

Ja kuuntäysi elokuun yö.

